

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/116/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414010055
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4414010055.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému J.. T. J., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného J.. T. J. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 20.08.2014, sp. zn. 2T/9/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 04.12.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie J.. T. J. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný J. T. J. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 3. mája 2012 v čase medzi 17.00 hod. a 17.30 hod. potom, čo vypil väčšie množstvo alkoholických nápojov, predstavujúce 3,31 g/kg (promile) alkoholu v krvi, riadil osobné motorové vozidlo značky N. J. evidenčného čísla NZ-XXXCX po verejných komunikáciách v meste Štúrovo, až na T. ulicu.

Za to mu bol podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona), na trest slobody 4 mesiace, ktorý mu bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienene odložený a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba 2 roky.

Zároveň bol obžalovanému podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 roky a podľa § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine, výroku o treste a o ochrannom opatrení, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že má za to, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že on viedol v čase od 17.00 do 17.30 hod. dňa 03.05.2012 motorové vozidlo po tom, čo si vypil väčšie množstvo alkoholických nápojov. Poukázal na znalecký posudok súdneho znalca Z.. Z., ako aj výpovede svedkov H. a Q., pričom svedkovia v žiadnej svojej výpovedi neuviedli presný čas, kedy boli svedkami uvedenej situácie a už vonkoncom neuvádzali ani obžalobou akcentované časové rozmedzie 17.00-17.30 hod., čo je dosť zmatečné vymedzenie časového momentu páchania trestného činu bez objektívnych dôkazov.

Mal za to, že jeho vina preukázaná nebola, a teda s akcentom na zásadu in dubio pro reo navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno c/ Trestného poriadku zrušil rozsudok okresného súdu čo do výroku o vine, výrok o treste a ochrannom opatrení a následne v zmysle § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, alt. aby ho

odvolací súd po zrušení napadnutej časti citovaného rozsudku za aplikácie § 285 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavil, upovedomenie o termíne verejného zasadnutia mal riadne a včas doručené, lehotu na prípravu verejného zasadnutia mal riadne zachovanú, svoju neúčast' ospravedlnil, písomne požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Krajský súd preto za splnenia podmienok ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania o otázke viny a pri ukladaní trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na vykonané dokazovanie a hlavne na výpoveď svedkyne Q. a svedkov Y. a H., čím bolo jednoznačne vylúčené tvrdenie obžalovaného, že nevnímal záujem žiadnych iných ľudí o jeho osobu v čase, keď sa v aute „venoval sám sebe“. Obrana obžalovaného sa aj krajskému súdu javí ako nelogická a účelová, vyvrátená v celom rozsahu dokazovaním vykonaným súdom I. stupňa a krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie vyhodnotenia vykonaných dôkazov súdom I. stupňa, s ktorým sa aj krajský súd v celom rozsahu stotožňuje. Tieto všetky dôkazy a okolnosti odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez dôvodných pochybností preukázané. Čo sa týka námietok obžalovaného, že jeho vina preukázaná nebola a ani skutok sa nestal v časovom rozmedzí 17.00 - 17.30 hod., krajský súd opätovne poukazuje na dôkazy vykonané v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní a to hlavne na výpoveď svedkyne Q., ktorá uviedla, že v uvedený deň v čase asi od 17.00 hod. do 17.30 hod. pri mieste svojho bydliska vystupovala so svojim malým synom z vozidla, pretože prišli domov a počula buchnutie. Keď sa otočila, videla obžalovaného, ako sedí vo vozidle a spí, pričom jeho auto bolo prednou časťou narazené do pred ním stojaceho vozidla.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku. V napadnutom rozsudku súd I. stupňa náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, vysporiadal sa aj so stupňom závažnosti jeho konania a krajský súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

Po preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu, súd prvého stupňa uviedol všetky relevantné skutočnosti a úvahy, ktorými sa v tomto smere spravoval, následne postupujúc podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby uvedenej v odseku 1 §-u 289 Trestného zákona (0 až 1 rok), v spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby.

Keďže sa odvolací súd aj s týmito súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku v podstate správne a temer úplne uvedenými a opodstatnene zistenými skutočnosťami a okolnosťami, ktoré mal za preukázané a tiež úvahami, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov vykonaných v súvislosti s výrokom napadnutého rozsudku o treste uloženom obžalovanému stotožňuje, na ne predovšetkým poukazuje, s tým, že obžalovanému napadnutým rozsudkom uložený trest tak pokiaľ ide o jeho druh (podmienečný trest odňatia slobody), ako aj jeho výmeru (4 mesiace), ako i určenie skúšobnej doby (2 roky), možno podľa názoru odvolacieho súdu považovať za primeraný spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavineniu obžalovaného, osobe obžalovaného, jeho pomerom a možnostiam nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona) a následne tiež za spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu, a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie (§ 34 odsek 1 Trestného zákona).

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.